

Gezamenlijke morgengebed, Startzondag 20230910 in de Adventskerk

Gelezen is Psalm 133 in de versie van Huub Uis in 150 psalmen vrij, gezongen is LB 133: 2. Daarna na is Romeinen 12:9-18 gelezen, net als in viering in de openlucht.

Verbindende woorden tussen psalm en brief

Psalm 133 wordt een pelgrimslied genoemd.

Bovendien zou hij door David gezongen zijn, maar dat is twijfelachtig.

De psalm gaat over een erfenis.

Als de laatste ouder overlijdt, moeten de kinderen verdelen wat wordt nagelaten.

Als er maar één kind is, is dat makkelijk,

maar met twee of meer kinderen kan het een hele klus zijn.

Meestal ligt er een testament, maar dan nog...

je kunt er een punthoofd of piekharen van krijgen.

Niet nodig, bezingt de psalm

Kom samen,

wees als helende zalf voor elkaar,

voel hoe je het harde kunt verzachten

door pijnpunten te benoemen,

ervaringen te delen,

en samen te bouwen aan de toekomst door te blijven dromen van vergezichten.

Want het is nooit af. Ook vandaag niet.

We hebben een hele stap gezet, maar er moet nog wel het nodige gedaan worden.

Dat is niet niks.

Aan de achterkant van het samenvoegingsproces Adventskerk-Oosterkerk is

ontzettend veel gedaan en uitgezocht. En voor elkaar gekregen.

Maar zoals ik al zei: af is het nog niet.

“We zijn er nog niet klaar mee” (met een knipoog).

Er komen nog heel wat formaliteiten op ons af, en meer nog:

er zal nog heel wat water door de IJssel stromen voordat het tussen ieders oren zit:

dat we niet langer praten over wij en **ons** en over **zij** en **hen**.

Zodra u iemand hoort praten over ‘onze kerk’ mag u haar of hem vragen welke kerk ermee bedoeld wordt...

Stel vervolgens gezamenlijk vast dat geen enkele kerk 'onze kerk' genoemd mag worden en dat geen enkele kerk het bezit is van wie ook maar.

'Je kent elkaar

je weet bij wie je hoort

gezegend ben je -

zo voelt de nieuwe wereld

die komen zal .'

Hierom gaat het - de nieuwe wereld die komen zal.

Dat houdt heel wat meer in dan één nieuwe samengevoegde wijkgemeente, hoe mooi en hoopvol ook!

Het gaat om wat boven ons zelf uitstijgt,
en wat ons in vuur en vlam zet voor de toekomst,
die hopelijk verder reikt dan ieders leeftijdsgrens.

Wij gaan er niet over - en eigenlijk toch wel:

een leefbare toekomst is mede van ons afhankelijk;
alleen al voor de kinderen die in ons midden zijn of worden geboren,
en voor kinderen wereldwijd.

Paulus geeft in zijn brief aan de gemeente van Christus te Rome richtlijnen mee.

De apostel kan niet zelf in hun midden zijn
maar voelt zich enorm bij hen betrokken.

Hij weet dat in de christelijke gemeente te Rome sprake is van spanning:
er zijn verschillen die aanleiding geven tot verdeeldheid...

ten opzichte van elkaar... en van anderen...

Paulus spoort aan: Laat je er niet door meeslepen

'Laat uw liefde oprecht zijn' horen we zo meteen.

Nee, dat betekent niet dat we elkaar doodknuffelen
of met een mantel van liefde allerlei lastige dingen bedekken.

Het betekent wel dat we op elkaar aangewezen zijn,
hoe we er ook aan toe zijn.

Ga mee!

Met elkaar, met anderen.

Laten we samen v erder gaan -
gedragen door God,
op de weg die Christus gebaad heeft
aangevuurd door de heilige Geest!

Dat de woorden van Paulus ons op onze doorgaande weg mogen bemoedigen,
van dag tot dag!

Romeinen 12: 9-18 (gelezen door Jan Stellingwerf)